

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 33Er/465/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115203169
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2016:5115203169.4

Uznesenie

Okresný súd Žilina vo veci exekúcie na návrh oprávneného: GRAND, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 1, 010 01 Žilina, IČO: 36 377 619, právne zastúpeného splnomocneným zástupcom JUDr. Jurajom Ďurajdom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Kukučínova 12, 010 01 Žilina, proti povinnému: V. D., L. XX.X.XXXX, J. T. XXX/XX, XXX XX Ž., Š. G. D.Ý. Š. S., na vykonanie exekúcie pre peňažnú pohľadávku vo výške 9.809,67 eur a trovy exekúcie, vedenej súdom povereným exekútorom JUDr. Jánom Sigetom, so sídlom Exekútorského úradu Bottova 7, 010 01 Žilina, pod sp. zn. EX 9/2015, o námietkach povinného proti exekúcii, rozhodujúc na základe odvolania povinného proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č. k. 33Er/465/2015-44 zo dňa 25.6.2015, vydanému vyšším súdnym úradníkom súdu, takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii zo dňa 07.4.2015 z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Žilina na základe návrhu oprávneného, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 05.02.2015, po jeho doplnení na výzvu súdu podaním zo dňa 05.3.2015, písomne poveril dňa 06.3.2015 súdneho exekútora vykonaním exekúcie vo veci označenej v záhlaví tohto uznesenia, pre peňažnú pohľadávku 9.809,67 eur a trovy exekúcie - na základe exekučného titulu, ktorým je v prílohe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie so žiadosťou súdneho exekútora predložený rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 25C/92/2012-449 zo dňa 13.02.2014, ktorý v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/751/2014 zo dňa 27.11.2014 nadobudol podľa potvrdenia súdu právoplatnosť dňa 28.01.2015 a vykonateľnosť dňa 03.02.2015, ktorým súd v konaní o návrhu oprávneného ako navrhovateľa proti povinnému ako odporcovi rozhodol o nahradení chýbajúceho prejavu vôle odporcu uzavrieť kúpno-predajnú zmluvu vo vzťahu k spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnostiam v kat. úz. Žilina a ktorým povinného ako odporcu zaviazal nahradiť oprávnenému ako navrhovateľovi trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 398,- eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 9.411,67 eur (spolu vo výške v tejto exekučnej veci oprávneným vymáhanej pohľadávky súdom v základnom konaní priznanej náhrady trov 9.809,67 eur).

Dňa 10.4.2015 predložil poverený súdny exekútor súdu ako včas podané námietky povinného proti exekúcii zo dňa 07.4.2015, doručené súdnemu exekútorovi dňa 09.4.2015 po tom, ako bolo povinnému dňa 26.3.2015 doručené upovedomenie súdneho exekútora č.k. EX 9/2015-14 zo dňa 24.3.2015 o začatí exekúcie.

Povinný v námietkach proti exekúcii namieta nesprávny petít citovaného rozsudku prvostupňového súdu č.k. 25C/92/2012-449 zo dňa 13.02.2014 v časti textu obsahujúceho znenie kúpno-predajnej zmluvy, v ktorom je v rozpore so skutkovým stavom deklarované, že povinný ako odporca a zároveň predávajúci je spoluvlastníkom v podiele 1/6 prevádzaných nehnuteľností, zatiaľ čo v skutočnosti bol v tom čase jeho spoluvlastnícky podiel 3/6. Navrhol preto v záujme odstránenia uvedeného pochybenia, ktoré prvostupňový i odvolací súd prehliadli, aby súd v zmysle § 164 Občianskeho súdneho poriadku

výrok svojho rozhodnutia v uvedenej chybnjej časti opravil a na čas vykonania tejto opravy exekučné konanie prerušil. Okrem toho, s poukazom na ust. §§ 103 a 104 ods.1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku namietal nedostatok aktívnej vecnej legitímácie oprávneného v tejto exekúcii, ktorú podľa neho nemal v spore v základnom konaní ako navrhovateľ, čo povinný namietal už vo svojom odvolaní proti cit. rozhodnutiu prvostupňového súdu v základnom konaní, ale odvolací súd sa touto jeho námietkou nezaoberal, v rozpore s ust. § 157 ods.2 Občianskeho súdneho poriadku, čím porušil jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým i základné právo na spravodlivý súdny proces. Záverom zdôraznil, že navrhovateľ GRAND, s.r.o. (oprávnený v tejto exekučnej veci), nemá v súčasnosti aktívnu vecnú legitímáciu v sporoch, v ktorých povinný vystupuje ako odporca a to z dôvodu, že rozhodnutím Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 107/2012 zo dňa 28.4.2014 (ktorého fotokópiu povinný pripojil k svojim námietkam) došlo k zrušeniu rozhodnutia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co 258/2009 zo dňa 24.3.2010, ktorým bola potvrdená platnosť kúpno-predajnej zmluvy medzi navrhovateľom a vtedajšími spoluvlastníkmi povinného a na základe ktorej zmluvy vystupuje navrhovateľ (oprávnený) v súčasnosti ako vlastník ostatných spoluvlastníckych podielov predmetných nehnuteľností. Oprávnený je z tohto dôvodu v súčasnej dobe vlastníkom spoluvlastníckych podielov len de facto (vzhľadom na zápis na liste vlastníctva), ale nie aj de iure. Do doby nového právoplatného rozhodnutia súdu v tomto súvisiacom spore považuje preto povinný všetky úkony navrhovateľa (oprávneného) za predčasné pre nedostatok jeho aktívnej vecnej legitímácie - navrhujúc preto, aby súd jeho námietkam vyhovel a exekúciu zastavil.

Oprávnený v písomnom vyjadrení zo dňa 18.5.2015 navrhol námietky povinného zamietnuť, považujúc ich podanie povinným za účelové, v snahe predĺžovať spochybňovaním nárokov oprávneného toto i ďalšie voči nemu vedené exekučné konania. K cit. tvrdeniam povinného uviedol, že v predložennom rozsudku č.k. 25C/92/2012-449 v spojení s cit. rozsudkom odvolacieho súdu je spoluvlastnícky podiel povinného v 1/6 k dotknutým nehnuteľnostiam uvedený správne. Je nesporné a konajúce súdy mali v súdnom spise doložené i výpisom z LV č. 2071, že každý z účastníkov a teda aj povinný bol v tom čase spoluvlastníkom dotknutých nehnuteľností v 1/2. Vzhľadom na skutočnosť, že predmetom konania bol podiel 1/6, v ktorom spoluvlastníckom podiele bolo porušené predkupné právo oprávneného kúpnu zmluvou uzavretou medzi predávajúcim B. S. a povinným ako kupujúcim, vo výrokovej časti rozsudku musel byť uvádzaný tento dotknutý spoluvlastnícky podiel 1/6 a nie 3/6, ako tvrdí povinný. Na základe cit. právoplatných rozsudkov je v súčasnosti v príslušnom katastri nehnuteľností na LV č. 2071 zapísané v prospech oprávneného spoluvlastníctvo 2/3 k dotknutým nehnuteľnostiam. Podľa oprávneného je ďalej nesporné, že odkúpil spoluvlastnícky podiel 1/2 k predmetným nehnuteľnostiam od W.. I. S. D. a vzhľadom na skutočnosť, že sa stal spoluvlastníkom takto nadobudnutého podielu k nehnuteľnostiam, patrí mu aktívna legitímácia aj vo vzťahu k povinnému bez toho, aby ju pre oprávneného povinný mal „inicovať“. Zdôraznil, že exekúcia sa vedie na základe právoplatného, formálne a materiálne vykonateľného exekučného titulu - cit. rozsudku okresného súdu v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu. Povinným uvádzaný rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/107/2012 podľa oprávneného nemá vzťah k exekučnému titulu v tejto exekučnej veci - dodávajúc, že navyiac Krajský súd v Žiline na základe uvedeného rozsudku najvyššieho súdu svojím rozsudkom sp. zn. 9Co/436/2014 dňa 16.4.2015 potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina vo veci sp. zn. 27C/376/2007.

Oprávnený v prílohe nasledujúceho podania zo dňa 28.5.2015 dodatočne predložil exekučnému súdu i fotokópiu vo svojom vyjadrení zmieneného rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/436/2014 zo dňa 16.4.2015.

Ďalším písomným podaním zo dňa 24.6.2015, žiadajúc súd o rozhodnutie o námietkach povinného proti exekúcii, oprávnený doplnil svoje cit. vyjadrenie k námietkam povinného - zdôrazňujúc, že povinný vo svojich účelovo podaných námietkach ani formálne nespochybňuje exekučný titul v časti zaväzujúcich povinného na náhradu trov konania, vrátane právneho zastúpenia, pre splnenie ktorej povinnosti je vedené toto exekučné konanie.

O námietkach povinného okresný súd rozhodol uznesením č. k. 33Er/465/2015-44 zo dňa 25.6.2015, vydaným vyšším súdnym úradníkom súdu, tak, že námietky povinného proti exekúcii ako neopodstatnené zamietol.

V odôvodnení cit. uznesenia k jednotlivým dôvodom, uvedeným v námietkach povinného, najmä skonštatoval právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu, ktorým priznaná pohľadávka oprávneného nie je dosiaľ uhradená. Skutočnosti, ktoré sú predmetom odôvodnenia cit. námietok, mal

povinný možnosť namietať ako odporca v základnom súdnom konaní, prostredníctvom využitia riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie však v exekučnom konaní. S poukazom na ust. § 50 ods.1 Exekučného poriadku zdôraznil, že exekučný súd nemôže skúmať a posudzovať obsah povinnosti určenej exekučným titulom, ktorým je v tomto prípade cit. právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, ale len tie okolnosti, ku ktorým došlo po vydaní exekučného titulu a dotýkajú sa vykonateľnosti exekučného titulu, zániku vymáhanej pohľadávky. Povinný vo svojich námietkach podľa exekučného súdu však neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo by bránili jeho vymáhateľnosti, ani nie sú dôvody, pre ktoré by bola exekúcia neprípustná a na základe ktorých by námietkam povinného proti exekúcii mohol vyhovieť a exekúciu zastaviť.

Proti cit. uzneseniu okresného súdu podal podaním zo dňa 14.7.2015, podaným na súde dňa 17.7.2015 (podaným na poštovú prepravu dňa 16.7.2015), povinný včas odvolanie, navrhujúc napadnuté uznesenie č. k. 33Er/465/2015-44 zo dňa 25.6.2015 zrušiť a konanie zastaviť. Zotrval na dôvodoch uvedených vo svojich cit. námietkach proti exekúcii - tvrdiac, že oprávnený nemal aktívnu vecnú legitímáciu ako navrhovateľ v základnom konaní a nemá ju preto ani v exekučnom konaní, považujúc takto v námietkach označený dôvod za opodstatňujúci vyhoveniu námietkam proti exekúcii podľa § 50 ods.1 Exekučného poriadku pre neprípustnosť exekúcie. Takisto zotrval na svojom tvrdení o nesprávnom znení petitu cit. rozsudku prvostupňového súdu v základnom konaní v časti uvádzajúcej veľkosť jeho spoluvlastníckeho podielu k dotknutým nehnuteľnostiam, domáhajúc sa preto opravy dotknutej časti výroku cit. rozsudku a navrhujúc, aby na čas vykonania opravy súd toto exekučné konanie prerušil. Záverom odvolania dôvody svojich námietok doplnil o tvrdenie o nedostatku podmienok výkonu exekúcie v tejto veci z dôvodu, že oprávnený dosiaľ nenaplnil ust. čl. III., druhý odstavec kúpno-predajnej zmluvy obsahujúcej vo výroku cit. rozsudku prvostupňového súdu o vyplatení kúpnej ceny, čím porušil princíp právnej istoty.

Oprávnený sa k obsahu cit. odvolania povinného po doručení jeho rovnopisu exekučným súdom písomne vyjadril podaním zo dňa 29.9.2015. S odkazom na obsah svojich predchádzajúcich cit. vyjadrení k námietkam povinného zdôraznil účelovosť konania povinného, ktorý i prostredníctvom podaného odvolania v tejto veci spochybňuje spoluvlastníctvo oprávneného k dotknutým nehnuteľnostiam a jeho právo ich v rozsahu spoluvlastníckeho podielu užívať. Uviedol, že v zmysle platnej právnej úpravy ani teoreticky nie je daná možnosť povinným navrhovaného prerušenia exekučného konania. Takisto otázka vyplatenia kúpnej ceny je vo vzťahu k predmetu tohto exekučného konania (úhrady exekučným titulom priznanej náhrady trov konania) právne irelevantná. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne a právne správne potvrdil a uložil povinnému nahradiť oprávnenému trovy vzniknuté titulom právneho zastúpenia oprávneného v odvolacom konaní, vyčíslené spolu sumou 324,86 eur.

Podaním zo dňa 12.11.2015 oprávnený svoje cit. vyjadrenie k odvolaniu povinného ďalej doplnil o názor, že ani prípadné podanie mimoriadneho opravného prostriedku (proti exekučnému titulu) nie je dôvodom zastavenia exekúcie, ani nie je bez ďalšieho dôvodom na odklad exekúcie. Zdôraznil, že exekučné konanie slúži na vymáhanie pohľadávok zo základného konania a nie na jeho prieskum.

Súd z hľadiska predmetu, obsahu a účelu procesného inštitútu námietok proti exekúcii v ust. § 50 zákona NR SR č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov („EP“), ako jedného z prostriedkov na zabezpečenie možnosti uplatnenia práv a právom chránených záujmov povinného v exekučnom konaní, konštatuje, že povinný podal svoje námietky proti exekúcii riadne a včas, v priebehu 14-dňovej zákonnej lehoty podľa § 50 ods.1 EP a po tom, ako okresný súd o týchto námietkach rozhodol cit. uznesením 33Er/465/2015-44 zo dňa 25.6.2015, takisto proti tomuto uzneseniu podal svoje cit. odvolanie riadne a včas, v zákonom ustanovenej 15-dňovej lehote podľa § 204 ods.1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov („OSP“) v spojení s ust. § 374 ods.4 veta prvá OSP.

Na základe riadne a včas podaného odvolania povinným, smerujúceho proti cit. napadnutému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka (ktorým súd námietky povinného proti exekúcii zamietol), proti ktorému zákon inak odvolanie nepripúšťa (§ 202 ods.2 OSP v spojení s § 50 ods.4 EP), podaním odvolania povinného došlo zo zákona (§ 374 ods.4 tretia veta OSP) k zrušeniu napadnutého uznesenia a opätovne preto o námietkach povinného proti exekúcii zo dňa 07.4.2015 týmto uznesením rozhodol sudca prvostupňového exekučného súdu.

Súdca znovu preskúmal podané a odôvodnené námietky povinného proti exekúcii a obsah spisu, vrátane listinných dôkazov predložených oprávneným (prostredníctvom súdneho exekútora v prílohe návrhu na vykonanie exekúcie a v prílohe svojho vyjadrenia k námietkam povinného) a povinným (v prílohe námietok proti exekúcii) a zistil, že námietky povinného proti exekúcii nie sú dôvodné - stotožňujúc sa v podstatnom rozsahu s odôvodnením napadnutého uznesenia vyššieho súdneho úradníka, na ktoré i v tomto uznesení preto v podrobnostiach odkazuje.

Námietky proti exekúcii sú procesným prostriedkom povinného na vyvolanie svojou povahou incidenčného sporu v rámci exekučného konania o prípustnosť exekúcie (tj. sporu, ktorý je potrebné rozhodnúť pred vybavením hlavnej veci - v danom prípade pred vykonaním exekúcie), ktorých účelom je dosiahnutie zastavenia (čiastočného zastavenia) exekúcie príp. upustenia od exekúcie. Pri vznesení námietok proti exekúcii sa uplatňuje tzv. koncentračná zásada (vyjadrená v predposlednej vete § 50 ods.1 EP, v zmysle ktorej „námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne“) a dôvody, pre ktoré možno podať námietky proti exekúcii, sú taxatívne vymedzené v ust. § 50 ods.1 veta prvá a druhá EP. Námietky proti exekúcii možno uplatniť proti upovedomeniu povereného súdneho exekútora o začatí exekúcie a exekučný súd pri rozhodovaní o nich preto skúma a prihliada na skutočnosti, ktoré nastali v časovom rozmedzí po vzniku exekučného titulu (tzn. vykonateľnosti predloženého súdneho rozhodnutia - v danej veci dňa 03.02.2015) až do začatia exekučného konania (ktoré v zmysle ust. § 36 ods.2 EP výslovne začína doručením návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi - tzn. v tomto prípade dňa 05.02.2015). Exekučný súd tak skúma, či exekúcia začala (podaním návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie) oprávnene a či je prípustná, tzn. či v rozhodnom čase začatia exekúcie skutočne existoval judikovaný nárok oprávneného voči povinnému, vyplývajúci z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia - exekučného titulu.

Exekučné konanie je ďalej ovládané zásadou dispozičnou, ktorej základným prejavom je možnosť jeho začatia len na návrh oprávneného, ktorému tak patrí nielen právo rozhodnúť sa, či v prípade, ak povinný povinnosť uloženú vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom) dobrovoľne nesplní, bude jej splnenie od neho vymáhať prostredníctvom núteného výkonu rozhodnutia (exekúciou), ale i v akom rozsahu bude povinným nesplnenú povinnosť takýmto spôsobom vymáhať (v prejednávanej veci je takto na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie jej predmet obmedzený výlučne len na nútené vymáhanie výroku exekučného titulu ukladajúceho povinnému povinnosť nahradiť oprávnenému trovy základného konania).

Povinný vo svojich námietkach proti exekúcii, vrátane neskoršieho odvolania proti napadnutému rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nielenže nepreukázal, ale ani netvrdil takú skutočnosť prípadného zániku vymáhaného nároku priznaného exekučným titulom (o jeho povinnosti nahradiť oprávnenému trovy základného konania), alebo existenciu iného dôvodu svedčiaceho o neprípustnosti exekúcie, ktorý by nastal vo vyššie uvedenom rozhodnom časovom rozmedzí po vzniku exekučného titulu až do začatia tohto exekučného konania.

Súd sa nazdáva, že v odôvodnení napadnutého uznesenia sa dostatočne vysporiadal so všetkými podstatnými dôvodmi uvedenými v námietkach povinného, vrátane odôvodnenia svojich skutkových a právnych záverov. Hoci z hľadiska všeobecných požiadaviek na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (§ 157 ods.2 OSP v spojení s § 167 ods.2 OSP) nie je nevyhnutné, aby súd podrobne zodpovedal úplne všetky argumenty účastníka konania, ale len na také, ktoré so zreteľom na predmet posudzovanej veci považuje za podstatné a rozhodujúce (k tomu napr. súd z početnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky v podrobnostiach odkazuje na rozsudky ESĽP vo veci Ruiz Torija v. Španielsko z r. 1994, Van de Hurk v. Holandsko z r. 1990, alebo na rozhodnutie ÚS SR vo veci sp. zn. IV. ÚS 358/09), exekučný súd má ambíciu zodpovedať všetky povinným v námietkach proti exekúcii (v spojení s cit. odvolaním) nastolené otázky - na doplnenie dôvodov už uvedených v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka preto k jednotlivým dôvodom námietok povinného dodávajúc a zdôrazňujúc:

K námietke nesprávneho znenia výroku exekučného titulu v časti o nahradení chýbajúceho prejavu vôle povinného uzavrieť kúpno-predajnú zmluvu v znení uvedenom vo výroku rozsudku, vrátane návrhu na prerušenie exekučného konania na čas vykonania navrhovanej opravy exekučného titulu

Exekučný súd je príslušný na konanie a rozhodovanie vo vykonávacom (exekučnom) konaní (§ 7 ods.3 v spojení s § 251 ods.1 OSP), v rozsahu a za podmienok upravených v EP ako osobitnom predpise, v spojení s niektorými ustanoveniami OSP ako predpisu všeobecného. Exekučný súd môže za zákonom ustanovených podmienok (§§ 164, 165 OSP v spojení s § 251 ods.4 OSP) rozhodnúť uznesením i o oprave rozhodnutia, výlučne však len svojho vlastného, ktoré vydal v rámci svojej právomoci vo vykonávacom (exekučnom) konaní. Neprislúcha mu preto právomoc vecného posúdenia podmienok a rozhodnutia o návrhu (podnete) účastníka na opravu exekučného titulu, ktorým je právoplatné rozhodnutie súdu vydané v tzv. základnom konaní, občianskom súdnom sporovom konaní podľa tretej časti OSP, o ktorom podľa ust. § 164 OSP (a to vrátane možnosti súčasného rozhodnutia o odklade vykonateľnosti dotknutého rozhodnutia na čas nadobudnutia právoplatnosti opravného uznesenia) prislúcha rozhodnúť tomu súdu, o ktorého rozhodnutie ide. Nad rámec uvedeného z hľadiska predmetu tohto exekučného konania súd pripomína, že námietka chybného znenia výroku rozsudku sa netýka v tomto exekučnom konaní vymáhaného nároku na základe výroku cit. exekučného titulu o náhrade trov základného konania.

EP v ust. § 36 ods.5 výslovne vylučuje možnosť prerušenia exekučného konania - s výnimkou prípadov, v ktorých to umožňuje osobitná právna úprava (vzťahujúca sa ku konkurznému konaniu - o takýto prípad sa v prejednávanej veci však nejedná).

K námietke nedostatku aktívnej vecnej legitímácie oprávneného v tejto exekúcii, odvodenej od nedostatku aktívnej vecnej legitímácie oprávneného ako navrhovateľa v základnom konaní, namietaného povinným ako odporcom už v odvolaní proti rozhodnutiu prvostupňového súdu v základnom konaní, s ktorou sa však odvolací súd nezaoberal, čím porušil jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým i základné právo na spravodlivý súdny proces

Na tomto mieste exekučný súd opäť, ako už v predchádzajúcej časti odôvodnenia tohto uznesenia, pripomína odlišnosť medzi základným občianskym súdnym sporovým konaním podľa tretej časti OSP (zavŕšeným právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu - exekučným titulom) a konaním vykonávacím podľa § 251 OSP a ustanovení EP (slúžiacim na nútené vykonanie povinností vyplývajúcich z exekučných titulov), vrátane z toho vyplývajúcej odlišnosti a rozsahu právomoci súdu v základnom konaní a exekučného súdu. Táto odlišnosť je okrem iných ustanovení zakomponovaná výslovne i v ust. § 50 ods.1 EP, z ktorého možno vyvodiť, ako už súd skôr uviedol: všetkými medzi účastníkmi spornými a nimi namietanými skutočnosťami sa v (základnom) občianskom súdnom sporovom konaní zaoberá, posudzuje ich a rozhoduje o nich súd príslušný v základnom konaní (vrátane odvolacieho súdu), ktorého konanie končí dňom právoplatnosti jeho rozhodnutia vo veci samej (ktoré sa nadobudnutím vykonateľnosti, tzn. márnym uplynutím v rozhodnutí uloženej lehoty povinnej osobe na plnenie, považuje za exekučný titul). Exekučnému súdu ako súdu vykonávaciemu (prostredníctvom súdom povereného exekútora) potom patrí právomoc skúmať a posudzovať v čase pri udelení poverenia na vykonanie exekúcie (§ 44 ods.2 EP) a potom i v celom priebehu exekučného konania, či sú splnené podmienky prípustnosti exekúcie, popri základných podmienok, ktorými sú existencia riadneho návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie (vrátane osvedčenia že ide o oprávneného a povinného z exekučného titulu, prípadne ich právnych nástupcov), riadnej žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a formálne a materiálne vykonateľného exekučného titulu, predovšetkým na návrh niektorého z účastníkov (po prvýkrát spravidla práve na základe námietok povinného proti exekúcii), alebo i bez takéhoto návrhu posudzovať a vždy prihliadať na všetky okolnosti, ktoré preukázane nastali v čase po vzniku exekučného titulu (s ktorými sa preto nemohol vysporiadať súd ešte v základnom konaní) a ktoré opodstatňujú úplné alebo čiastočné zastavenie exekúcie na základe vyhovenia námietkam proti exekúcii podľa § 50 ods.1 EP, resp. neskôr za podmienok uvedených v ust. §§ 57, 58 EP.

Exekučný súd osobitne vo vzťahu k exekučnému titulu, ktorým je rozhodnutie súdu (§ 41 ods.1 EP), preto nedisponuje právomocou prieskumu exekučného titulu (jeho vecnej správnosti a dodržania procesných podmienok konania, v ktorom bol exekučný titul vydaný - bezvýhradne ku ktorým sa vzťahujú skutočnosti uvádzané v námietkach povinného), ktorá v rámci sústavy všeobecných súdov Slovenskej republiky patrí výlučne súdom vyššieho stupňa v základnom občianskom súdnom sporovom konaní - predovšetkým súdu odvolaciemu, rozhodujúcemu o riadnom opravnom prostriedku účastníka konania a potom i súdu dovolaciemu, rozhodujúcemu v prípade dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti právoplatnému rozhodnutiu súdu.

V rozhodnom čase vyhlásenia tohto uznesenia (§ 154 ods.1 OSP v spojení s § 167 ods.2 a § 251 ods.4 OSP), ktorým exekučný súd rozhodol o námietkach povinného proti exekúcii je exekučnému súdu z registra súdu známe, že medzičasom bol podaný mimoriadny opravný prostriedok - dovolanie proti cit. rozhodnutiu súdu, ktoré je exekučným titulom v tejto veci, o ktorom dovolací Najvyšší súd Slovenskej republiky dosiaľ nerozhodol (spis tunajšieho súdu sp. zn. 25C/92/2012 mu bol predložený dňa 19.11.2015), ani prípadne dovolací súd v rámci svojej právomoci vyplývajúcej z ust. § 243 OSP nerozhodol o odložení vykonateľnosti dovolaním napadnutého rozhodnutia. Na margo tejto skutočnosti súd zhodne s obsahom cit. argumentácie v doplnenom písomnom vyjadrení oprávneného k odvolaniu povinného dodáva, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu (k tomu súd v podrobnostiach podporne odkazuje na takto formulovaný právny názor v náleze Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. III. ÚS 60/04 zo dňa 19.5.2004), ani nie je bez ďalšieho (tzn. vo vzťahu k tejto exekučnej veci bez osvedčenia splnenia podmienok uvedených v ust. § 56 ods.2 EP) dôvodom pre povolenie odkladu exekúcie exekučným súdom.

Pre úplnosť súd k povinným v jeho cit. odvolaní namietanom nedostatku podmienok výkonu exekúcie z dôvodu, že oprávnený dosiaľ nenaplnil podmienku vyplatenia kúpnej ceny z kúpno-predajnej zmluvy obsahnutej vo výroku cit. rozsudku dodáva, že vykonateľný výrok rozsudku vo veci samej (nahradzujúci vyhlásenie vôle povinného ako odporcu - § 161 ods.3 OSP), ktorého súčasťou je obsah a podmienky kúpno-predajnej zmluvy, vo vzťahu k vykonateľnému výroku o trovách základného konania, ktorý je predmetom vymáhania v tomto exekučnom konaní, nepredstavuje podmienku alebo splnenie vzájomnej povinnosti oprávneného voči povinnému, podmieňujúce vykonanie exekúcie v tejto veci tak, ako to má na mysli ust. § 43 ods.1,2 EP.

Súd preto z vyššie uvedených dôvodov, nezistiac na základe námietok povinného proti exekúcii a po posúdení jeho argumentácie a v tejto veci dosiaľ predložených dôkazov a skutkového stavu veci zisteného k rozhodnému času vyhlásenia tohto uznesenia žiadne skutočnosti, umožňujúce uznať ich dôvodnosť - tzn. v zmysle ust. § 50 ods.1 EP také, ktoré by preukazovali, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná, jeho námietky proti exekúcii zamietol, umožniac tak po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia ďalej pokračovať súdnemu exekútorovi vo vykonávaní exekúcie v rozsahu udeleného poverenia.

Ako už súd naznačil v odôvodnení tohto uznesenia, námietky proti exekúcii sú jedným zo základných (spravidla prvým) procesných prostriedkov slúžiacich na ochranu práv a právom chránených záujmov povinného ako účastníka v exekučnom konaní, nie však jediným. V prípade dodatočného preukázania dôvodov neprípustnosti exekúcie je exekučný súd na ich existenciu povinný z úradnej povinnosti prihliadať kedykoľvek počas exekučného konania (§§ 57, 58 EP).

Oprávnený spolu s vyjadrením k odvolaniu povinného proti napadnutému uzneseniu vyššieho súdneho úradníka navrhol, aby súd povinného zaviazal na náhradu trov „odvolacieho konania“.

Trovami exekúcie, ktoré čo do predmetu a výšky určuje súdny exekútor najskôr ako predbežné trovy v upovedomení o začatí exekúcie (§ 201 ods.1 EP) sú v zmysle ust. § 200 ods.1 EP nielen trovy vzniknuté v exekúcii poverenému súdnemu exekútorovi (§ 196 EP v spojení s príslušnými ust. vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších predpisov), ale pravidelne i trovy vynaložené na účelné vymáhanie nároku (prostredníctvom exekúcie) oprávnenému, vrátane trov spojených s jeho prípadným právnym zastúpením. Trovami exekúcie v niektorých prípadoch za splnenia zákonom ustanovených podmienok sú i trovy vzniknuté povinnému (napr. práve v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel - v zmysle § 200 ods.1 EP v znení účinnom od 01.11.2013, alebo v súvislosti so zastavením exekúcie - v zmysle § 200 ods.2 EP, § 203 ods.1 EP). Trovy exekúcie, vyčíslené v upovedomení súdneho exekútora o začatí exekúcie postupom podľa ust. § 201 ods.1 EP sú predbežnými, keďže ich konečná výška, v ktorej budú i vymáhané v rámci exekúcie, ešte nie je známa, ale závisí od konkrétneho ďalšieho priebehu exekúcie (vrátane správania sa povinného k výzve na dobrovoľné splnenie povinnosti, uvedenej v upovedomení súdneho exekútora a v ďalšom priebehu výkonu exekúcie).

Súd týmto uznesením námietky povinného proti exekúcii zamietol, preto nie sú splnené podmienky priznania ich prípadnej náhrady výslovne len tomuto účastníkovi v zmysle § 200 ods.1 tretia veta EP. Na rozdiel od povinného nárok oprávneného nielen vyplývajúci z exekučného titulu, ale aj na náhradu trov preukázane vzniknutých tomuto účastníkovi na účelné vymáhanie povinnosti z exekučného titulu ako súčasti trov exekúcie je predmetom vymáhania v exekučnom konaní v rámci súdom exekútorovi udeleného poverenia na vykonanie exekúcie. O každých ďalších oprávneným v priebehu exekučného konania vynaložených trovách na účelné vymáhanie nároku, tzn. nad rámec trov exekúcie vzniknutých oprávnenému podaním návrhu na vykonanie exekúcie a vyčíslených v rámci predbežných trov v upovedomení o začatí exekúcie preto exekučný súd nerozhoduje a to ani v rámci rozhodovania o námietkach proti exekúcii (ako sa dožaduje oprávnený), ale o vzniku takýchto a iných prípadných ďalších trov v priebehu vykonávanej exekúcie exekútor pre potreby ich neskoršieho vymáhania od povinného v rámci vykonávanej exekúcie upovedomí účastníkov spôsobom podľa § 202 ods.1 EP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e je prípustné (§ 202 ods.2 OSP v spojení s § 50 ods.4 EP a § 374 ods.4 OSP).

Lehota na plnenie začína plynúť od doručenia uznesenia; jej uplynutím je uznesenie vykonateľné. Ak nebola v uznesení uložená povinnosť na plnenie, je uznesenie vykonateľné, len čo bolo doručené, a ak netreba doručovať, len čo bolo vyhlásené alebo vyhotovené. Ak je uznesenie podľa zákona alebo podľa rozhodnutia súdu vykonateľné až po právoplatnosti, plynie lehota na plnenie až od právoplatnosti uznesenia (§ 171 ods.1,2 a 3 OSP).